

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Május 8-dikán, 1852.

P á p a B i r t o k a.

Frantzia Követ Gróf Saint-Aulaire, Kardinál Bernettinek Apr. 16-kén költ levelére 's a'hoz mellékelt feltételekre így felelt: Roma April. 16-kán 1852. „Az alólírt, vette Eminenziádnak azon hivatalos levelét, mellyben jelentetik, hogy Ő Szentsége nem ellenzi a' Frantzia seregnak Ankonában egy ideig leendő maradását, és azt bizonyos feltételek alá szorítja. Ezen feltételek szoroson meg fognak tartatni, melly végre Frantzia követségi titoknok Beaumont Úr, hélnap mindjárt el fog indulni Anconába. Ha a' le Rhone nevű hajón érkezett katonaság még eddig el nem ment, az a' Suffren lineahajón, okvetetlen el fog indulni. Az alól írt úgy vélekedik, hogy ha a' megírt feltételek közzül valamelyiknek igaz értelmében kétség találna támadni, azt Ő Eminenziája, az igazságtól vezéreltetve fogja megmagyarázni. Egyéberánt az 5-dik cikkelyre nézve, melly a' frantzia seregek elmeneteleidejét határozza meg, ez a' megjegyzése az alól írtnak — hogy abban ezen szavakat: éppen abban az időben, bizonyosan, az Ausztriai seregek elindulása idejéről kell érteni. Az alól írt minden módon fog igyekezni azon, hogy a' frantzia sereg maga viselete Ő Szent-ségének legkisebb kedvetlenségére se

adjon alkalmatosságot, és hogy a' frantzia katonaság 's a' pápa polgári és katonai tisztviselői között, a' legjobb egyetértés uralkodjék. Saint-Aulaire.

Ankona Apr. 18-kán: A' folyó hónap 15-kén, mintegy 100 főből álló zenebonás csoport le Pietra della Croce felé ismét elindult, hogy ott a' della Gracieben tett gonoszságokhoz hasonlókat követne el, — a' melly mindazáltal, az, ezen kiáltások között „Eljen a' Szent Atya! fegyverre költ lakosoktól Anconába vissza kergettetett. A' múlt éjszaka, egy csoport, melly több gonosztévőkből verekedett össze, irtóztató ordításai és üvöltései által az idevaló Kapuzinusok klostroma tsendes lakosainak nyugodalmát mérészelte megháborítani. Ezen illetlen teelekedetet Anconának minden rendszerető lakosi nagy megilletődéssel vették. Hihető, hogy mincutánna a' frantzia seregek és a' Pápa tisztiszékei közt az egyetértés tökéletesen helyre állítatott, többé semmi efféle rendetlenségek nem fognak történni.

P o r t u g a l l i a.

Terceirából Mártz. 29-kén írják: Dom Pedro, hogy a' Donna Mária Kegyelmét hebizonyítsa, az ifjú Királynának minden ellenségeit, valakik po-

litikai vélekedésekért fogva tartatták, szabadon bocsátotta, nemcsak hanem azt is megparantsolá, hogy azok azért, törvényesen soha meg ne szállittassanak; — a' törvényes letartóztatás alól (sequestrum) jószágaik szabadittassanak fel, és ezektől (jószágaiktól) kevesebb adót fizessenek. Ezen rendszabás által Dom Pedró magához és az ifjú Királynéhoz, az egész várost lekötelezte. Úgy látszik, hogy az Expeditió Juniusig nem fog Dom Miguel ellen indulni. Az ifjú Királynénak egy hajóssereg osztálya, valami titkos meghagyással Madeira-ra indult.

Április 8-káig Liszbonából Londonba érkezett tudósítások szerint Dom Miguel 80,000 fegyverbe öltöztetett emberrel várja a' Dom Pedró-tól leendő megtámadtatást. A' Spanyol, a' Portugalliai határszölekek különböző pontjain 60,000 katonákat tart, oly tzelből, hogy azok, a' Dom Miguel segítségére, mindjárt az első jelre Portugalliában teremhessenek.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Times egy frantzia privát levél után, azon planum jelen állapotjáról, melly szerint a' hatalmasságok a' görög koronát Baváriai Ottónak akarják adni, April. 21-kén így ír: „Nagy nehézség még most a' kérdésben lévő dologra nézve az, hogy, és honnan kerül annyi pénz, melly az ifjú Hrgnek, méltóságához illő karban való helyheztesítésére elmúlhatatlanul megkívántatik. Úgy látszik, hogy a' szövetséges hatalmasságok leginkább csak azért választották a' Baváriai Hrget, mivel maga a' Baváriai Király igen gazdag lévén néhány esztendeig gondoskodni fog a' Fija Civil listájáról és így a' Görög Ország különben is szegény finantziájára

ebben a' részben semmi szükség nem lesz. Így szeretnékezt a' szövetséges hatalmasságok, de a' Baváriai Királynak ezen planumban való megegyezésre egy tsepp kedve sints. Ha tehát, — a' mi nagyon hihető, — ez a' planum ki nem megy, kérdés, mi fog a' dolgon segíteni? Felelet az, ha a' költsönözö Görög Ország mellett, kezességet vállalnak, azok a' Hatalmasságok, mellyek annak Királynának Baváriai Ottót ajánlották, — különben a' dolognak abban kell maradni. Ugyan erre nézve nagyon fontos kérdés még az is, ki legyen az Hrg Ministere, addig, míg az, az értkort eléri, úgy mint a' mellyről a' Görög Országot rendbe szedni kívánó hatalmasságok nagyon különböző vélekedésben vagynak. Hihető azonban, hogy ha Ottó Hrg Görög Országba megy, ezt a' hivatalt Gróf Armanstperg fogja elnyerni, a' ki valami szép tehetségű és szabad gondolkozású férjfiú. Csak az említettek közül is eléggé lehet látni, hogy a' Királyság el fogadása most ismét fellette kétséges.

Dublinből April. 17-kén egy levél jelenti: A' Cholera, melly magát, a' közelebb lefolyt 14 napok alatt nagyon szelíden viselte, most újonnan dühösebb kezd lenni. Tegnap ismét 15 holtak jelentettek. A' Lordmayor előlése alatt, a' Királyi Börsében ma tartott gyűlés, egy fő, és több apróbb egészségre ügyelő tisztisékeket állított fel. Sok Orvosok, kik ez ideig a' Cholérának Dublinban léte felől mindég kételkedtek, már ma megengedték, hogy a' veszedelmes Cholérának különböző eseteire találtak. — A' Tzéhek egyesületének tegnap volt egy nyomorult gyűlése. Ámbár a' Gyűlés a' szegény Lessét elbocsátván, O' Connelt csak nem egy szájjal kiáltá ki előlülójének, e' mindazáltal annak meglátogatására

még eddig magát meg nem alázta. Közönségesen azt tartják, hogy míg a Cholera tart, addig O'Connell a mester emberekkel nem barátkozik.

Deptfordból April. 15-kén indult Hobartstownba, (van Diemensland szigetében) egy hajó 2—500 aszszonyokat vivén magával. Ezekkel az Aszszonyokkal Uj Hollandiában, hol a feleségnek, és gazdaaszszonyoknak való személyek igen szűkön vagynak, egy Quacker kereskedik, ki ezelőtt folytatott Theával való kereskedését most ezen új foglalatossággal tserélte fel. A Commercial-Gazette azt mondja, hogy az Angliai és Irlandiai kikötőkbe 100 ával tódúlnak az Aszszonyok az e' végre leendő elhajókázás végett. Bizonyos Biztosok járnak fel 's alá az Országban, kik a' 18 és 30 esztendő közt lévő fejrészemélyeket 8 font Sterling jutalommal ösztönözik a' kivándorlásra. Ha ez, — úgy mond a' nevezett újság, — soká így megy, Angliában vén Aszszonyokon vagy még meg nem nőtt leányokon kívül fejrészemély nem fog maradni. Sok utazni akaró ifjú leányok és özvegy Aszszonyok keserves sírások és szívbeli fájdalmak között vesznek bútsút az ő ide hagyott Attyokfiától.

A' Londonban uralkodó Cholera-ról való tudósítás April. 24-kén, 4 új beteg, 6 megholt, 11 meggyógyult, és 61 olyan személyekről emlékezik, kik még orvoslás alatt maradtak. Az Ország egyéb részeiben (Angliában és Skotziában) ugyan azon nap Cholera-ban estek 65-en, meghaltak 19-en, meggyógyultak 35-en, orvosoltatnak 201-en. Londonban ez ideig 2516 személy kapta el a' Cholera-t és 1324 halt benne meg. Ezek között volt Lord Durhamnak az Annya, Wyndhám Aszszony is.

Frantzia Ország.

A' Moniteur April. 28-ki darabjában, egy az előtt való nap költ Királyi rendelést tesz közönségesé, melly szerént Gróf Montalivet Frantzia Orzági Paire, Perier helyett (ki azé a' Ministeri tanács Elölülőjének megmarad) belső Ministerré neveztetett ki. Egy másik Királyi végzés, mellyugyan azon nap költ, a' közönséges tanításra és isteni tiszteletre ügyelő Ministerré ideig a' petsét örzöt, Barthe Urat teszi.

A' France Nouvelle April. 26-ki darabjában, nyilván mond ellen azon híreknek, mellyeket az Oppositionalis Ujságok, a' Perier állapotjáról terjesztettek el, nevezetesen, hogy az ismét olyan veszedelmes környülállások között volna, mellyekben mégtsak familiája látogatását sem fogadhatja el, — és ellenben azt állítja a' nevezett Ujság: hogy a' Ministeri Tanács Elölülője egészsége naponként javul, és hogy miolta gyógyulás állapotjában van háza népét minden nap látja; — ereje különösen 48 óra óta szembetűnőképpen nevedett, Baráti közzül, kiket a' Minister maga kívánt látni, sokan erősítik, hogy az, ma igen sokat beszélgett, a' nélkül, hogy terhére lett volna, és a' Status dolgaival nagy interesével foglalatoskodott.

A' Moniteur hivatalos jelentése szerént, Marsal Lobeu ugyan még nagyon gyenge, de azonban gyógyulása sebes lépésekkel halad elő, mellyből méltán lehet gyanítani, hogy egészsége kevés napok alatt tökéletesen helyre áll.

Az Opinion nevű Ujság szerkesztője Blondeau Ur, azon hamishírnék, mintha Lajos Filep a' Királyságról lemondott volna, — újsága ál-

tal lett elterjesztéséért; 6 hónapi fog-
ságra és 1000 Frank fizetésre büntet-
tetett.

Metzben April. 19-kén, a' Me-
gye Követje Parant Urnak haza ér-
kezése alkalmával a' főbb tisztviselők
háza előtt matska muzsika tartatott,
a' mellyel nem kis rendtelenségek volt-
ak öszveköttelve. A' következő kiáltá-
sokat lehetett leginkább hallani: Eljen
a' Király! Le a' Királlyal! Eljen Pa-
ránt! Le Paranttal! Le a' Jesuiták-
kal! Le a' bagnetokkal! Le a' Hárlis-
tákkal! Eljen a' Tsászár! A' csoporto-
kat katonaságnak kellett szélyel verni.
Estve a' Szent Jakab piatzán kövel sok
lámpások leverettettek. Ezután tsende-
ség lett, és az éjtszaka úgy ment el.
A' nyughatatlanok más nap reggel is
öszvegyűltek ugyan, de egy erős osz-
tály katonaság látására, melly a' pia-
tzokra volt rendelve, minden ellentál-
lás nélkül ismét eloszlottak. Estveli 10
órákor a' rendtelenségnek semmi nyo-
ma nem volt.

A' Moniteur April. 27-kén: a' Ki-
rály nem akarván, hogy az ő neve nap-
ja, valami pompára adjon alkalmatos-
ságot, melly olly sok familiák gyász-
szával ellenkeznek, kiadta, hogy Má-
jus 1-ső napján a' Tuilerieben senkit
el nem fogad.

Hámból jött levelek jelentik: hogy
az ott lévő várban üllő fogoly Exmi-
nisternek egészsége felette gyenge. A' vá-
rosban és ennek környékén uralkodó
Cholera Polignácot is tsakugyan
meg lepte, — mellynek ereje, alkál-
matos időben vitt segedelem által meg-
győzöttetvén, már most a' Hertzeg gyö-
gyülő állapotban van.

L e n g y e l O r s z á g.

Hrg Paskievits, Királyi hely-
tartói tanács Elölülője Mártz. 14-kén

kihirdettette: hogy mind azok, kik az
Orosz seregnek Lengyel Országba lett
belépése alkalmatosságával, Főhadi ve-
zér Gróf Diebits Sabalkanski-
től kibotsátott nyilatkozatás szerint,
az Orosz sereg tisztjeitől megkerestet-
vén, azt (orosz sereget) eleség, vagy
más szükséges dologgal segítették és
arról az Orosztisztektől nyugtató írást
tudnak mutatni; valamint azok is, kik
károkat vallottak, és azoknak kipótlá-
sa eránt az Orosz tiszték ígéretet 's e'
felől írást adtak — magokat a' végre
ki rendelt biztosság előtt jelentsék, 's kí-
vánságok a' nyugtató levelek tartalma
szerént telyesítettik.

B e l g a O r s z á g.

A' Belga Képviselek-kamarájának
April. 21-ki ülésében a' külső Minister
jeleni: hogy a' Nov. 15-ki Tractatus
helybehagyását Burkus Ország minden
kifogás nélkül; Ausztria pedig azzal a'
feltétellel tserélte ki, „hogy a' Trac-
tátusnak Luxemburgot illető
része, helybehagyás végett ter-
jesztessék elébe a' Német szö-
vetségnek is. Mert a' Német-
szövetség törvényei, ettől ezt
a' formalitást szorosán meg-
kívánják, valahányszor vala-
mi határ által engedésről van
szó.“ Az említett jelentést a' Minister
ezen szavakkal rekeszté be: hihető,
hogy a' helybehagyást az Orosz Meg-
hatalmazott is rövid időn kifogja tse-
relni.“ Jullien, a' Ministernek fenn
érdeklött jelentésére a' következő meg-
jegyzést tette: „E' szerént, a' mint ép-
pen most hallánk, az öt helybehagyá-
sok közül, már valahára négy tsak-
ugyan megesett, még pedig közzülök
egy most sem tisztán, hanem feltétel
alatt. Nekünk a' Conferentzia szavai

után a' Ministerium azt erősíté először, hogy azok Januarius 15-ken mind ki fognak tseréltetni — midőn ez az idő elmúlván, a' kiterelésnek még híre sem volt, azután Januarius 31-kétutóljára Mártzius 31-két tevé arra nézve végpontnak, — ezek mind el múltak; már, imé Aprilis végén vagyunk és az öt hatalmasságok a' szóban lévő Tractátusokban még ekkoráig sem egyeztek meg. Mind ezekre Uraim! mit mondhatunk ennél egyebet?: hogy azon Hatalmasságok, mellyek ma egyeznek, a' Tractátust ennek előtte nem akarták megesmerni; és hogy ezt Orosz Ország soha sem akarta, 's most sem akarja. A' melly környüállások között most vagyunk, igen veszedelmes dolog volna, állapotunkról számot nem adni, — a' mit Uraim! én csak egy két szóval fogok tselekedni. Már tehát négy Hatalmasságok egyezéseket megadák, de mi lesz belőle, ha az Orosz Ország helybehagyása el nem érkezik? Ha ötegyeséget tevő szeméiyek közzül egy, nem egyezik, az, a' közönséges törvényszerént, a' Contractus megsemmisítésére tökéletesen elég. Azt kérdem tehát én a' külső Ministertől, ha valyon, azok a' négy hatalmasságok, mellyek a' tractátusban megegyeztek, végre hajtják e' azt abban az esetben, ha Orosz Ország alóla magát vonogatja vagy egészen is ki húzza; és ha valyon kötelező erejűnek tartják e' azt magokranézve? Ezen tárgy felvilágosítása annyival fontosabbnak tetszik előttem, mivel már ezelőtt Lord Palmerston a' kezesség, (Bürgschaft) és a' védelmezés és (Garantie) között különbséget tett, azt állítván, hogy a' ki kezességet vállalt, az, ennél fogva a' fizetésre tehetetlen adós helyett fizetni köteleztetik, — a' mi a' védelmezésben nem úgy van. Ha szabad a' Tractátust így ma-

gyarázni; az, nem egyéb mint egy folytatott tsáfás. Uraim! hogy hanyadán vagyunk, tudunk mulhatatlanul szükséges, kivált most, midőn Thorn erejével vitetett el tőlünk és az e' végre kibotsátott rendelkezésben a' mondódik, hogy ő egy olyan Igazgatószenél visel, úgy nevezett Senatori és Kormányos hivatalt, melly Belgiumban erőszakosan és lázzadás következésében tétetett be. Ha tehát Thorn Ur lázzasztó, úgy Uraim! miis mindnyájan lázzasztók vagyunk. Tisztitársam, Goblet Ur, kívül azon rendelkezés felől (melly a' Thorn elfogadtatását illeti) beszélgettem, nekem azt mondá: hogy az, 1830-ban adódott ki, de 1832-ben telyesítetik, — most 1832-ben, mikor függetlenségünk megemertetett és azt a' hatalmasságok védelmezik, emlegetnek valami úgy nevezett senátort, és most neveznek bennünket, úgy nevezett Képviselőnek? Jól van, Király Miniszterei, titeket szállítalak fel, mondjátok meg, hogy hát ti ezen esetben mik vagytok? A' külső Ministertől pedig még egyszer azt kérdem, ha valyon, az tökéletesen úgy nézi e' a' Tractátust, mellyet a' 4 Hatalmasságok Hollandia ellen minden esetben végre hajtának akár hagyja azt az Orosz Tsászár jóvá, akár nem? — A' külső Minister felel: Már ez előtt egy alkalmatossággal volt szerentsém a' Kamarának jelenteni, hogy mitsoda értelemben és kötelezések alatt hagyták a' Frantzia és Anglus Kabinetek helybe a' belga Tractátust. Nevezetesen kinyilatkoztatám, hogy a' nevezett Kabinetek, a' Tractátus végrehajtására magokat abban az esetben is szentül kötelezték, ha Szövetségeseik nélkül, csak egyedül magokban maradnak. Hogy Ausztria és Burkus Ország ugyan ezt mitsoda nyilatkoztatások kö-

zött tselekedték, a' felől még Londonból pontos tudósítást nem vettem, — de azt hiszem, hogy a' mint az igazság és törvény kívánják — az ő egyezések sem más feltételek alatt történt meg. A' mi a' kezesség és védelmezés közt való különbséget illeti: azt Palmerston Vaselettől tanulta: a' ki azt mondja: hogy az ember, a' Védelmezésben magát az egyezésnek tsak végre hajtására; a' kezességben pedig még arra is kötelezi, hogy ő, az adós helyett, ha ez kötelességét nem teljesítené, helyt áll. Ez, a' Tractátusnak tsak azon részére tartozik, melly az adósságokról szól. E' szerint tehát Palmerston azt mondá: hogy Anglia a' maga részéről kezességet nem vállal, 's magát a' Belgium helyett való fizetésre nem kötelezi. A' védelmezés által pedig, — a' mi p. o. az Antverpiából való kitakarodást illeti, ugyan az, a' ki, azt magára vállalta, kötelezi magát, hogy ő a' kitakarítást minden töle kitelhető eszközök által elő fogja mozditani. Úgy hiszem, hogy most ezen rövid nyilatkozattal a' Kamara megelégszik. Ha Londonból az egész dolog törvényes meneteléről szorosabban tudósítatom, akkor az előmbbe tett kérdésekre majd bővebb feleletekkel fogok szolgálni. — Haerne azt jegyeztet meg, hogy azon feltétel által, melly alatt helybehagyását Ausztria adá, a' dolog eldöjtése, ismét a' Hollandiai Király kezébe adatott, úgy mint a' ki a' Német Szövetségnek tagja. — Ezen megjegyzést Dumortier igen helyesnek találta, — mert mivel a' Német szövetség végzése tsak úgy birtak kötelező erővel, ha azokban minden tagok meggyeztek, ebből következik, hogy ha azt a' Hollandiai Király nem akarja, úgy az Ausztria helybehagyásának semmi ereje nints, és ezen okból azt olly-

bá lehet nézni, mintha meg sem is történt volna. Mind ezen habozásoknak, és az egész pernek, a' mint a' beszélő mondá, tsak egyedül fegyver vehet véget. Meulenaere (külső Minis-ter) a' Dumortier ítéletét nagyon keménynek tartja, és reá azt feleli: hogy ő ugyan még eddig, — a' mint már egyszer mondá — a' dolog törvényes meneteléről szoroson nem tudósítottván, arra elhatározó feleletet nem adhat; ennyit mindazáltal mondhat: hogy a' Nov. 15-ki Tractátus szavai között a' többek közt ezek is olvashatók: „a' alatt a' feltétel alatt, ha abban a' Német szövetség is megegyezik“ és hogy az Ausztriai Császár, ez által talán azt akarta kijelenteni, hogy neki, mint első hatalmasságnak az említett szövetségben, kötelessége, a' szövetség gyűlése eránt való tekintet is nyilván valóvá tenni. Végre Gendebien így beszélt: Haszontalanságnak tartván az azon dolgokban való mély bele ereszkedést, mellyekkel bennünket vakítani akarnak; tsak azt kérdezi: hogy mikor mennek már ki a' Hollandusok az Antverpiai fellegváról, és hogy abban az esetben, ha azok ezt tselekedni nem akarnák, nyúl e' valaki kénszerítő eszközökhöz? Azzal biztatának meg bennünket, hogy a' Tractatus meg kötése után 14 nappal, ezen kimenetelnek meg kell történni, — és az az időpont, már régen el múlt. Nékem Uraim! részemről, a' Diplomatiához legkissebb bizodal-mam sints, és annak mind addig nem is hiszek, míg szememmel nem látom, hogy a' Hollandusok az Antverpiai fellegvárat már oda hagyták. Jut e' eszékbe az Uraknak, hogy a' 18 tzikkelyekben azzal biztata meg bennünket a' Conferentzia, „hogy háborúnk semmi esetre sem fog lenni.“ 's azonban Hol-

landia határunkra be üt? Ha az én hoz-
zám érkezett tudósítások nem hibáznak,
Ausztria és Burkus Ország részéről csak
akkor esett meg a' helybe hagyás ki-
tserélése, minekutánna az Udvarok meg-
hatalmazottjai mindnyájan megegyeztek
abban, hogy a' Hollandiai Királyt kén-
szeríteni egyik sem fogja. Míg az Ant-
verpiai felleg várból a' Hollandusok ki
nem takarodnak, addig semmit sem hi-
szek; és a' mitől különösen tartok az,
hogy a' Hollandusoknak a' fellegvárból
való kihajtása végett Anglia jö elő, —
ez az Anglia, melly kiveri ugyan on-
nan a' Hollandusokat, de azért, hogy
azt maga foglalhassa el. — Vélekedésem
tehát az, hogy a' Rórmányszék a' Ha-
talmasságokba ne bizzék, hanem tegye
azt, a' mi kötelessége. A' mi segítség
forrásaink kiapadhatatlanok, — mi,
ha kívántatik 150,000 embert állítunk
egy nap alatt fegyverbe. Nekünk hábo-
rúról kell gondolkoznunk és a' hoz ké-
szlen lennünk. Ohajtanám, hogy sza-
vaim félre ne magyaráztatnának, az én
szavaim, kinek éppen nem az a' tze-
lom, hogy a' népnek okozzak aggodal-
mat, hanem hogy az igazgatószekeket a'
véletlen való megtámadástól őrizzem
meg. — Julien látván a' külső mi-
nisternek nagy megzavarodását jelenté,
hogy ő, az ő érdemes barátját több
kérdéssel nem terheli, mellyre a' szó-
hartznak vége lévén, a' Kamara ülé-
seinek kezdődése 10-dik Májusra halasz-
tatott.

A' Journal de Liege Brüsseli
levél után közli: A' Weyer Ur haza
jövelele tzelja a' Nov. 15-ki Tractátu-
son teendő módosítás. A' Ratificatiók
után következnek a' Rectificatiók. Min-
den keservesen érzi, hogy még ügyünk-
nek vége nints, és hogy mi, a' vég-
nek csak kezdetén vagyunk. Hogy a'

Hatalmasságok, a' mi dolgokban még
nem egyesek bizonyos, hogy valaha,
azok lennének felette kétséges. Ebből
hogy mi lesz? meglátjuk. Az alatt Mi-
nisterneink azon új javallatokon rágód-
nak, mellyeket elejekben táltak.

T ö r ö k O r s z á g.

A' Tsászár tulajdon kezével írt ren-
delése, mellyről a' közelebbi M. Kurir
már emlékezett ez: „Néked Hussein
Basa, kinek nagy lelked characterci
előttem esmeretesek! Én tégedet, ezen
magasságos parantsolatom által határtal-
an tekintettel, és a' hoz kötött telyes
hatalommal ruházlak fel, 's kis A'sia
Serdari-Ekrémévé vagy Feld-
marsaljávé nevezlek ki. Meg látom
mi telik tőled, és meg próbálom, hogy
szívesen tselekszel e' az én akaratom
és szándékom szerént. Első és fő gon-
dodnak annak kell lenni, hogy az én
Gárda- és linea-ügy szintén minden
más rendű seregeimet is, mellyek ke-
zed alá adódnak, jól intézd el, és úgy
vezérel, hogy az ditsősségedre válják.
Azokat, kik a' Mindenható segedelmé-
vel, a' tsata mezőn vitézségek, ugyan
akkor és minden egyéb alkalmatosság-
gal pedig engedelmségek, ragaszko-
dások és lelki testi tehetségek által ma-
gokat mások felett megkülömböztetik,
megfogod jutalmaztatni. A' tisztetek ma-
gossabb rangra, az altisztetek felyebb
való tisztségekre te fogod előmozdítani.
A' telőled szarmazandó jutalmaztatások
még azokra is kiterjednek a' kik a' ha-
di seregnél lévő szolgálatok más ágai-
ban, szíves igyekezetekkel mások felett
kítetszenek. Az igazság ugyan ezen prin-
cipiuma következésében, minden némű
és rendű katonák, a' kik valami vétket
követnek el, a' hadi törvényekkel egye-

ző ítélettel után, a' te parantsolatodra fognak rangjoktól és rendjéktől megfosztatni. Minden Tisztviselő, ki a' reá bízott szolgálatokban restül jár el, az érdemlett büntetést te töled fogja elvenni. Jussod lesz, ezen jutalmaztatás és büntetésbeli hatalmat egész kis Á'siában gyakorolnod. — Ne felejtsd el a' lakosokat mindenkor érdemlett pártfogás alá venni — alattvalóimat és Ráajáimat gondosan ápolgasd és kéméld. Vallásunk 's az én bizodalomom méltóságából származó fényes tettek által igyekezd magadat nevezetessé tenni. Segítsen a' mindenható, hogy hivatalodat igazán és jól folytathasd. — Ezután következik az a' nyilatkoztatás, melly ugyan azt (Husein Basát), az Egyiptomi Vice Király Mehmet Basa megzabolozására küldött sereg fő vezérének nevezi ki.

E l e g y e s D o l g o k.

Londonban Apr. 27-kén tsak 3 ember betegedett meg choleraiban; aznap 3-an haltak, és 10-en gyógyultak meg, 46-tan maradtak még betegen orvoslás alatt. — A' cholera, melly Dublinban egy hónap alatt ú. m. Apr. 25-káig tsak 147 személyt lepett meg, Apr. 24 nagyobb dühösséggel kezdé pusztítani, 's a' bejelentett betegültek száma ez nap 50-re ment, de a' be nem jelentettek még több lehet. A' nép allya itt is erőszakos tettekre veledemelt, megtámadta az Ispotályokba betegeket hordó embereket, azoknak hordó-nyoszolyáit ágyastól elégette, 's a' betegeket magával elvitte.

B é t s. Majus 7-kén.

A' Felsőes Tsászár és Felsőes Tsászárné ma reggel indultak el innen kívánt jó egészségben, útjokat Grétzen, Lajbachon keresztül Triesztbe vevén, a' hova Ő Felsőesek Május 16-kán meg fognak érkezni.

M a g y a r O r s z á g.

Zágráiban Apr. 28-kán meghalálozott N. Mszú Lukavszky Dónát Ő Excja, Sz. István Magyar Kir. Rende Vitéze, Ts. K. valóságos belső titkos Tanácsos, Horvát, Dalmát és Slavónia országok Vice Bánja, a' Mgs Banális Tábla Bírāja, és Ns. Zágráb Vármegyének Fő Ispánya, életének 85-dik eszt. ben, elgyengülés miatt. — A' boldogült 1771-ben kezdette hivatalbeli pályáját Ns. Zágráb Vármegyénél mint Al-Jegyző, 's e' szerént hazájának különbféle hivatalokban 62 esztendeig szolgált. Fejedelméhez 's Hazájához viseltétt állandó hívségét, hivatalos kötelességeinek szoros betöltését, egyesítvén magakedveltető nyájasságával, mind polgár társai, mind az alatta szolgált tisztviselői egyaránt szerették és tisztelték, 's megmarad jó emlékezetekben.

A' Pénz folyamata Május' 7-dikén,
közép árr:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 88 5/16
Az 1820-béli sorsosok: —
Az 1821-béli hasonlók: 125 7/16
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/2 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1153 for. ton
Conv. Pénzben.

(Félárkus „**SOKFÉLE**“ Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro. 755.)